

Japan beschikte over moderne, goed opgeleide strijdkrachten.

De meeste legerdivisies die de *Nanjo* moesten veroveren, hadden in de oorlog in China veel geleerd: hoe landingen uit te voeren, hoe wegen aan te leggen en bruggen te slaan, hoe met snelheid eenheden te vormen die bepaalde operaties moesten uitvoeren. Zij waren er ook tot de conclusie gekomen dat een zware bewapening in Zuidoost-Azië voor een bewegingsoorlog niet passend was: de infanteristen konden beter licht bewapend worden en mortieren, licht geschut en lichte tanks waren effectiever dan zwaar veldgeschut en zware tanks. Ook hadden die Japanse militairen veel ervaring opgedaan in het uitvoeren van omsingelingen.

De Japanse vloot was van hoge kwaliteit: de meeste slagschepen, kruisers en torpedobootjagers waren modern en dat waren alle vliegekampschepen en speciaal ook de onderzeeboten; Japan bezat dwergonderzeeboten maar ook grote van bijna 3 600 brt – er waren elf onderzeeboten bij die kleine watervliegtuigen binnenboord hadden welke voor verkenningen werden gebruikt. Opvallend goed waren, wij wezen er al op, de Japanse torpedo's: terwijl de grootste Amerikaanse met een snelheid van bijna 70 km per uur, een bellenbaan opwekkend, een afstand van ruim 4 km konden afleggen, hadden de Japanners al torpedo's die zonder bellenbaan met een snelheid van 80 km een doel op 20 km afstand konden raken¹ – daar kwam dan nog bij dat de Japanse torpedo's perfect functioneerden en de meeste Amerikaanse (en Britse) zich veel te diep onder het wateroppervlak voortspoedden zodat zij vaak onder hun doelwit doorschoten en bovendien, als zij dat doelwit raakten, menigmaal niet tot ontploffing kwamen doordat het explosiemechanisme faalde. Ook de optische apparatuur aan boord van de Japanse schepen was beter dan die op de schepen van Japans tegenstanders. Tenslotte waren van de Japanse bovenwaterschepen enkele uitgerust met een vorm van radar.

De Japanse vliegtuigen waren modern – wij memoreerden al de kwaliteiten van de *Zero*-jagers; de Japanse bommenwerpers hadden als enig nadeel dat de benzinetanks onvoldoende gepantserd waren zodat zij spoedig in brand vlogen.

Het kwam er alles tezamen op neer dat Japan zijn acties in de *Nanjo* zou inzetten met strijdkrachten die verre superieur waren aan die welke de Amerikanen, Britten, Australiërs en Nederlanders daar bezaten.

Het moreel van de Japanse militairen was hoog. Allen waren zij van jongsaf aan doordrongen geworden van het denkbeeld van Japans groot-

¹ Bij een snelheid van 50 km per uur zelfs een doel op 37 kilometer.